

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 12. Epistola S. Athanasii ad Dracontium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

ter mirabatur, & quia Epistola licentiam Sæculum IV.
 veniendi, non imperium continebat, in A. C. 353.
 Ecclesia sua sibi manendum credidit, om-
 nibus tamen ad iter paratis, si proficisci
 juberetur. Tunc viginti sex menses ef-
 fluxere, quibus, de iis, quæ agerentur,
 audivit nihil. Verosimile est, inimicos
 ejus hac arte usos, ut eum ex urbe Ale-
 xandria extraherent, quo facilius, ipso
 absente, suæ factionis Episcopum immit-
 terent; nihilominus eum emanendo Im-
 peratoris jussa contempnisse calumnia-
 bantur. Inter Episcopos, a S. Athanasio inf. XIV. 26.
 missos, erat Serapion Thmovitani, qui epist. ad Ser.
 ante Episcopatum Monachus fuerat, & p. 672. Ep. ad
 multorum Monachorum Rector sicut e- Dracont. p. 957.
 tiam Ammon, qui unus ex quinque de-
 legatis fuisse creditur. Jam tum enim
 plures SS. Monachi ad Episcopatum eve-
 cti fuerant, & S. Athanasius septem tales
 in Epistola sua ad Dracontium numerat;
 hæc vero non immerito ad ista tempora
 referri potest.

§. XII.

Epistola S. Athanasii ad Dra-
contium.

Dracontius Monachus erat Presbyter, P. 945. to. 1.
 & cujusdam Monasterii Abbas. In
 Episcopum Hermopolitanum prope Ale-
 xandriam omnium, etiam Paganorum
Hist. Eccles. Tom. III. O O con-

Sæculum IV. consensu electus est. At post ordina-
A. C. 353. tionem suam aufugit, & se abscondit,
 nolens tantum onus in se suscipere, a qui-
 busdam, quorum consilio utebatur, in
 hoc proposito firmatus. S. Athanasius,
 cui Dracontius inter paucos erat ami-
 cus, ei scripsit Epistolam, cujus initium
 in hunc modum sonat: *Quid tibi scri-
 bam, vix habeo. An, quod Episcopatum
 recuses, conquerar? aut quod, servient
 tempori, metu Judæorum latebras qua-
 ras? Quidquid autem illud sit, quod ad
 fugam te moveat, Charissime Draconti!
 justa contra te accusatio est. Non tibi
 fugiendum erat, post acceptam gra-
 tiam, (*) nec aliis malæ rei exemplum
 dandum, vir prudens cum sis. Felicissi-
 ma & mirabilis animorum concordia, qua
 tui electionem commendavit, necessario
 tua fuga solvetur; hæc Ecclesia pluribus
 in prædam cedit, quibus vero? nempe
 talibus, qui irreprehensibiles non sunt,
 quos perbene novisti. Gentiles, qui se
 suscepturos promississent, in infide-*

(*) Hic S. Athanasii testimonium habemus
 contra Protestantes, Ordinem esse Sacramen-
 tum; nam valde incongrue loqueretur, si Or-
 dinationem Dracontii, quæ esset Beneficium pu-
 re humanum, absolute per vocem: Gratia, vel-
 let indicare.

litate perseverabunt, postquam gratiam, *Sæculum IV.*
 quæ tibi data est, a te contemni, vide- *A. C. 353.*
 rint. Quam excusationem afferes? qua-
 le tantis malis remedium? Charissime
 Draconti! afflictionem parasti nobis, cum
 gaudium, & solatium a te expectare-
 mus. An nescis, ante tuam ordinatio-
 nem te tibi vixisse, jam vero te totum po-
 pulo tuo deberi? populus iste escam, &
 Doctrinam S. Scripturæ a te exposcit; si
 te solum pascis, quando Dominus Noster
 Jesus Christus ad judicandos nos venerit,
 quid respondebis interroganti, cur oves
 ejus fame emori, cum debuisses, non pro-
 bibueris?

At pericula terrent; ubi ergo, di-
 gna Episcopo, animi constantia? in pe-
 riculis profecto zeli nostri, & piæ auda-
 ciæ specimen dare oportet, quantum a-
 memus Jesum Christum! an tibi Ec-
 clesiarum dispositio displicet? aut cre-
 dendum Ministerium Episcopale mercede sua ca-
 riturum? injuriam Salvatori, potesta-
 tis Episcopalis Auctori, faceret, qui ita
 crederet; procul ista a Dracontii mente!
 quod Dominus per Apostolos suos ordina-
 vit, bonum est, & solidum, & in æter-
 num stabit, fratrum autem recordia ces-
 sabit. Si omnibus in abdicando Episco-
 patu idem sensus, ac tibi, fuisset, quomo-
 do ad Christianam fidem pervenisses sine
 Episcopo? & si posteri nostri eodem mo-
 do

Sæculum IV. do fugerent Episcopatum, quomodo Eccle.
 A. C. 353. hæc subsistere possent? an forte, qui bu-
jus consilii tibi auctores sunt, nullam
te accepisse gratiam credunt, eo quod
eam contemnant? ergo eadem ratione
credere deberent, gratiam Baptismi us
pro nihilo esse, qui eam spernerent? an
 I. Tim. 4. 14. non legisti, quæ dicat Apostolus? Noli
 negligere gratiam, (*) quæ in te est. Co-
 gita! utrius exemplum consiliarii tui se-
 qui tibi suadeant, an illius, qui vacilla-
 bat, & volens Jesum Christum sequi, dif-
 ferebat, & deliberans amore parentum
 Gal. 1. 16. retinebatur? Aut beati Pauli, qui sta-
 tim illa hora, qua sibi Ministerium col-
 latum est, non acquievit carni, & san-

(*) His verbis præcedenti Notæ plena lux
 affunditur. Certe inepte hic Gratia Baptismi
 cum Gratia Ordinationis conferretur, nisi Ordi-
 natio quoque esset Sacramentum. Deinde ma-
 nifestum est, S. Athanasium S. Pauli verba de
 Gratia Sacramentali Ordinis intelligere, & ex-
 plicare. Quid ad hæc Interpres noster Prote-
 stans, qui de Traditionibus Catholicorum lo-
 quens quibus etiam Sacramentum Ordinis ac-
 censet, eas non modo S. Scripturæ testimonio
 destitutas, sed etiam Verbo Dei adversas aude-
 ter mentitur? At ipse S. Athanasio doctior est,
 & S. Paulum aliter explicat, nullius Ecclesiæ te-
 stimonio, nam nusquam adducit, sed unius cere-
 bri sui auctoritate subnixus.

guini? Nam, quamvis dicat: Non sum dignus vocari Apostolus, tamen sciens, quid receperit, & a quo, inquit: *Vae mihi! nisi Christum prædicavero.* *E-* contra dum prædicat, illi, quos instruit, sunt gaudium, & corona ejus. Prædicandi ardor eum usque in Illyricum deduxit, non gravatur ire Romam, & in Hispaniam proficisci, ut merces ejus cum labore crescat.

An forte consiliarii tui ideo tibi fugam, & latebras suadent, quod juraveris, te post ordinationem velle latere, & existimant pietatis esse, quod facis? At vera pietas est, Deum timere, qui tibi hoc onus imposuit, nisi forte Jeremiam quoque, & Magnum Moysen damnare audeant, qui cum a Deo mitterentur, accepta Prophetiæ gratia, primo quidem recusarunt, at deinde obedientiæ exemplum dederunt. *Etsi tibi esset vox exilis, & lingua impedita, etsi tibi ipsi ætas juvenilis tanto oneri impar videretur, tamen eum time, qui te formavit, & qui antequam te formaret, noverat te.* *Etsi,* te non accepturum, promisisses, quod promissum inter Sanctos juramenti vim habere debet, lege Jeremiam, qui, postquam dixisset: *Non loquar ultra in Nomine Domini, cessit ignis æstuantis stimulis, quibus intus se agi sentiebat, & dimisso imprudenti proposito, usque in finem*

Sæculum IV.

A. C. 353.

I. Cor. 15. 9.

Ibid. 9. 16.

Jerem. 5. 6.

Exod. 4. 10.

S. Athanasii
Epistola.

Jerem. 20. 9.

Sæculum IV. *Propheta officio functus est. An nescis, quæ Jonæ Prophetae acciderint, dum fugit a facie Domini? Et post hæc nihilominus prædicaverit? melius novit nos Deus, quam nosmetipsi nos, & scit, quibus Ecclesias suas committat. Qui indignus est, non vitam præteritam, sed vocationem suam ad Ministerium intueatur, ne priora peccata odiosa Deo socordia cumulet. Etsi vere debiles essent vires tuæ, nihilominus Ecclesiæ cura tibi suscipienda est, ne eam inimici, Pastore destitutam, devastent. Ne nos deseras, quos in acie, veni ad nos, qui tui amantes sumus, & ea, quæ secundum S. Scripturam sunt, tibi suademus!*

Nunquid tu solus es inter Monachos, qui fueris Episcopus ordinatus? Aut solus, qui Monasterium, fratribus charissimus Pater, rexeris? Scis Serapionem Monachum esse, & quantæ Monachorum multitudini præpositus fuerit; non ignoras, quot Monachorum Pater Apollonius fuerit; noti sunt tibi Agathus, & Ariston; Ammonii recordaris, qui cum Serapione peregrinatus est. Forte de Moviata in superiori Thebaide aliqua audieris; potuit ad te referri de Paulo, qui in oppido Latos est, & pluribus aliis. Hi omnes ordinationem non recusarunt, nec ideo pejores facti sunt, econtra laborum suorum mercedem sperant. Perpende!

quot Sancti hi Monachi, & Episcopi Ido-
 lolatras converterint, quot homines a Dia-
 bolicis vitibus abstractos ad Christi Sa-
 cra adduxerint, quot antea Dæmonum
 mancipia inter Dei servos adscripserint;
 quot puellis virginitatis, quot juvenibus
 continentiae amorem feliciter persuase-
 rint! Noli ergo illis credere, qui tibi di-
 cunt, Episcopatum peccandi occasionem
 esse; poteris, quamvis Episcopus sis, si
 volueris, cum Paulo Apostolo famem, &
 sitim pati, & cum Timotheo abstinere vi-
 no. Novimus Episcopos jejunantes, &
 Monachos manducantes; Episcopos nun-
 quam vinum bibentes, & Monachos bi-
 bentes; Episcopos habentes donum mira-
 culorum, & Monachos non habentes.
 Multi Episcopi nunquam uxorem duxe-
 runt, & multi Monachi liberos genuerunt.
 Vicissim dantur Episcopi, qui filios pro-
 crearunt, & Monachi, qui perfectam
 servarunt continentiam. De cætero sci-
 mus, esse Clericos, qui famem tolerant,
 & Monachos, qui jejunant; non enim
 propter locum, sed propter opera corona-
 bimur. Appropera venire, nam Sancta
 instat festivitas. Quis te absente diem
 Paschatis populo annuntiabit? Quis doce-
 bit, quem in modum digne celebranda sit?
 Festivitas, quam dicit esse proximam, vi-
 detur fuisse Epiphania, quando pro anti-
 quo more ejusdem anni dies Paschalis an-
 nuntiabatur.